

УПУТСТВО АУТОРИМА ЗА ПРИПРЕМУ РУКОПИСА ЗА ОБЈАВЉИВАЊЕ

1. Часопис *Јужнословенски филолог* објављује оригиналне радове из области лингвистичке теорије, словенске филологије, историје и дијалектологије јужнословенских и других словенских језика, историје лингвистике и сродних научних области, научну критику, хронику и библиографију. Радови који су већ објављени или понуђени за објављивање у некој другој публикацији не могу бити прихваћени за објављивање у *Јужнословенском филологу*. Ако је рад био изложен на научном скупу у виду усменог саопштења (под истим или сличним насловом), податак о томе треба да буде наведен у посебној напомени, по правилу при дну прве странице чланка.

2. Радови се објављују на српском језику, екавским или ијекавским књижевним изговором, ћирилицом, као и на другим словенским језицима. Уколико аутор жели да му рад на српском језику буде штампан латиницом, треба то посебно да нагласи и образложи. По договору са Уредништвом, рад може бити објављен на енглеском, немачком или француском језику.

Рукопис треба да буде исправан у погледу правописа, граматике и стила. У *Јужнословенском филологу* за радове на српском језику примењује се *Правоиис српскога језика* Митра Пешикана, Јована Јерковића и Мата Пижурице (Матица српска: Нови Сад, 2010). Поред правописних норми утврђених тим правописом аутори треба да се у припреми рукописа за штампу придржавају и следећег:

- а) наслови посебних публикација (монографија, зборника, часописа, речника и сл.) који се помињу у раду штампају се курзивом на језику и писму на којем је публикација која се цитира објављена, било да је реч о оригиналу или о преводу;
- б) пожељно је цитирање према изворном тексту (оригиналу) и писму, а уколико се цитира преведени рад, у одговарајућој напомени треба навести библиографске податке о оригиналу;

- в) страна имена у српском тексту пишу се транскрибовано (прилагођено српском језику) према правилима *Правойиса српскога језика*, а када се страном име први пут наведе, у загради се даје изворно писање, осим ако је име широко познато (нпр.: Ноам Чомски), или се изворно пише исто као у српском (нпр.: Филип Ф. Фортунатов);
- г) у уметнутим библиографским скраћеницама (парентезама) презиме аутора наводи се у изворном облику и писму, нпр.: (Белић 1941), (KAROLAK 2004);
- д) цитати из дела на страном језику, у зависности од функције коју имају, могу се наводити на изворном језику или у преводу, али је потребно доследно се придржавати једног од наведених начина цитирања; уколико су наводи дати у изворном језику, аутор у фусноти може дати њихов превод.

3. Рукопис расправе или студије треба да има следеће елементе: а) наслов рада, б) име, средње слово, презиме, назив установе у којој је аутор запослен, в) сажетак, г) кључне речи, д) текст рада, ђ) литературу и изворе, е) резиме и кључне речи на руском и енглеском језику, ж) прилоге. Редослед елемената мора се поштовати. Радови који представљају краће прилоге, грађу, приказе и сл. поред основног дела текста садрже име аутора, афилијацију, електронску адресу аутора и наслов.

4. Наслов рада треба да што верније и концизније одражава садржај рада. У интересу је аутора да се користе речи прикладне за индексирање и претраживање. Ако таквих речи нема у наслову, пожељно је да се наслову дода поднаслов. Наслов (и поднаслов) наводе се на средини странице, верзалним словима.

5. Име, средње слово и презиме аутора у студијама и чланцима наводе се изнад наслова уз леву маргину, а у приказима испод текста уз десну маргину, курзивом. Имена и презимена домаћих аутора увек се наводе у оригиналном облику, независно од језика рада. Назив и седиште установе у којој је аутор запослен наводе се испод имена, средњег слова и презимена аутора. Називи сложених организација треба да одражавају хијерархију њихове структуре (нпр.: Универзитет у Новом Саду, Филозофски факултет, Одсек за српски језик и лингвистику). Ако је аутора више, мора се назначити из које установе потиче сваки од наведених аутора. Функција и звање аутора се не наводе. Службена адреса и/или електронска адреса аутора даје се у подбелешци, која је звездицом везана за презиме аутора. Назив и број пројекта, односно назив програма у оквиру кога је чланак настао, као и назив установе која је финансирала пројекат или програм наводе се у посебној подбелешци (подножној напомени, фусноти), која је двема звездицама везана за наслов рада. Код хронике, приказа и критике име аутора и афилијација дају се после текста хрони-

ке, приказа или критике. Назив пројекта у оквиру којег је настао приказ, хроника или критика наводи се у посебној подбелешци која је двема звездицама везана за назив и седиште установе у којој је аутор запослен.

6. У сажетку, који треба да буде на језику на коме је написан и рад, треба језгровито представити проблем, циљ, методологију и резултате научног истраживања. Препоручује се да сажетак има од 100 до 250 речи (може бити и краћи, ако то одговара обиму и природи рада). Сажетак треба да се налази испод наслова рада, без ознаке *Сажеџак*, и то тако да му је лева маргина увучена 1 cm у односу на основни текст (тј. једнако увучена као први пасус основног текста).

7. Кључне речи су термини или изрази којима се указује на целокупну проблематику истраживања, а не може их бити више од десет. Препоручљиво их је одређивати са ослонцем на стручне термилошке речнике, а у интересу је аутора да учесталост кључних речи (с обзиром на могућност лакшег претраживања) буде што већа. Кључне речи дају се на језику на којем је написан сажетак. Наводе се испод сажетка, са ознаком *Кључне речи*, и то тако да им је лева маргина уравната с левом маргином сажетка.

8. Библиографска парентеза, као уметнута скраћеница у тексту која упућује на потпуни библиографски податак о делу које се цитира, дат на крају рада, састоји се од отворене заграде, презимена аутора (малим верзалом), године објављивања рада који се цитира, те ознаке странице с које је цитат преузет и затворене заграде, на пример:

(Ивић 1986: 128) за библиографску Ивић, Павле. *Српски народ и његов језик*. 2. изд. Београд: Српска књижевна задруга, 1986.

Ако се цитира више суседних страница истог рада, дају се цифре које се односе на прву и последњу страницу која се цитира, а између њих ставља се црта, на пример:

(Ивић 1986: 128–130) за библиографску Ивић, Павле. *Српски народ и његов језик*. 2. изд. Београд: Српска књижевна задруга, 1986.

Ако се цитира више несуседних страница истог рада, цифре које се односе на странице у цитираном раду одвајају се запетом, на пример:

(Ивић 1986: 128, 130) за библиографску Ивић, Павле. *Српски народ и његов језик*. 2. изд. Београд: Српска књижевна задруга, 1986.

Уколико је реч о страном аутору, презиме је изван парентезе пожељно транскрибовати на језик на коме је написан основни текст рада, на пример Џ. Марфи за James J. Murphy, али у парентези презиме треба давати према изворном облику и писму, нпр.:

(MURPHY 1974: 95) за библиографску јединицу: MURPHY, James J. *Rhetoric in the Middle Ages: A History of Rhetorical Theory from Saint Augustine to the Renaissance*. Berkeley: University of California Press, 1974.

Када се у раду помиње више студија које је један аутор публиковао исте године, у текстуалној библиографској напомени потребно је одговарајућим азбучним словом прецизирати о којој се библиографској одредници из коначног списка литературе ради, на пример (MURPHY 1974a: 12).

Уколико библиографски извор има два аутора, у уметнутој библиографској напомени наводе се презимена оба аутора, с тим што се презиме првог аутора даје малим верзалом, а презиме другог нормалним слогом, нпр.:

(ПИПЕР, Клајн 2013) за библиографску јединицу: ПИПЕР, Предраг, Иван Клајн. *Нормативна грамаџика српског језика*. Нови Сад : Матица српска, 2013.

Уколико библиографски извор има више од два аутора, у уметнутој библиографској напомени наводи се презиме првог аутора, док се презимена осталих аутора замењују скраћеницом *и др.*, нпр.:

(ИВИЋ и др. 2007) за библиографску јединицу: ИВИЋ, Павле, Иван Клајн, Митар Пешикан и Бранислав Брборић. *Српски језички њриручник*. 4. изд. Београд: Београдска књига, 2007.

Ако је из контекста јасно који је аутор цитиран или парафразираан, у текстуалној библиографској напомени није потребно наводити презиме аутора, нпр.:

Према Марфијевом истраживању (1974: 207), први сачувани трактат из те области сачио је бенедиктинац Алберик из Монте Касина у другој половини XI века.

Ако се у парентези упућује на радове двају или више аутора, податке о сваком следећем раду треба одвојити тачком и запетом, нпр.: (БЕЛИЋ 1958; СТЕВАНОВИЋ 1968).

9. Подбелешке обележене арапским цифрама (иза правописног знака, без тачке или заграде) дају се при дну странице у којој се налази део текста на који се подбелешка односи. Могу садржати мање важне детаље,

допунска објашњења и сл. Подбелешке се не користе за навођење библиографских извора цитата или парафраза датих у основном тексту, будући да за то служе библиографске парентезе, које – будући повезане с пописом литературе и изворима датим на крају рада – олакшавају праћење цитираности у научним часописима.

10. Прилози којима је илустровано научно излагање (табеларни и графички прикази, факсимили, слике и сл.) прилажу се на крају текста рукописа, а њихово место у тексту се означава одговарајућом цифром. Уколико се унутар текста налази табела, она мора бити постављена унутар прописаних маргина.

11. Цитирана литература даје се у засебном одељку насловљеном *Цитирана литература*. У том одељку разрешавају се библиографске парентезе скраћено наведене у тексту. Библиографске јединице (референце) наводе се по азбучном односно абecedном реду презимена првог или јединог аутора како је оно наведено у парентези у тексту. Прво се описују азбучним редом презимена првог или јединог аутора радови објављени ћирилицом, а затим се описују абecedним редом презимена првог или јединог аутора радови објављени латиницом. Уколико је рад писан на страном језику латиничким писмом, прво се абecedним редом описују издања објављена на латиници, а потом азбучним редом издања објављена на ћирилици. Аутори су дужни да уз ћириличке референце у литератури дају и њихову латиничку транслитерацију ради што прецизнијег електронског утврђивања цитатности (аутоматска транслитерација текста доступна је на адреси <https://www.transliteration.com/transliteration/en/russian/ala-lc/>). Ако опис библиографске јединице обухвата неколико редова, сви редови осим првог увучени су удесно за два словна места (висећи параграф) (одабере се Paragraf у менију Format, опција Hanging, увлачење 0,32).

Свака библиографска јединица представља засебан пасус који је организован на различите начине у зависности од врсте цитираног извора.

У *Јужнословенском филологу* у библиографском опису цитиране литературе примењује се MLA начин библиографског цитирања (*Modern Language Association's Style – Works cited*) с том модификацијом што се презиме аутора наводи малим верзалом (откуцају се прво велико слово, остала мала, осветли се и изабере Small caps у менију Format, опција Font), а наслов посебне публикације наводи се курзивом.

Примери таквог начина библиографског цитирања су:

Монографска издања:

ПРЕЗИМЕ, име аутора и име и презиме другог аутора (уколико књига има више аутора, наводе се и остали према редоследу какав је у књизи). *Наслов књиге*. Податак о имену преводио-

ца, приређивача, или некој другој врсти ауторства. Податак о издању или броју томова. Место издавања: издавач, година издавања.

Пример:

БЕЛИЋ, Александар. *О језичкој природи и језичком развијку: лингвистичка испитивања*. Књ. 1. 2. изд. Београд: Нолит, 1958.

ПИПЕР, Предраг, Миливој Алановић, Слободан Павловић, Ивана Антонић, Марина Николић, Дојчил Војводић, Људмила Поповић, Срето Танасић, Биљана Марић. *Синтакса сложене реченице у савременом српском језику* (редактор Предраг Пипер). Нови Сад: Матица српска – Београд: Институт за српски језик САНУ, 2018.

Фототипско издање:

ПРЕЗИМЕ, име аутора. *Наслов књиге*. Место првог издања, година првог издања. Место поновљеног, фототипског издања: издавач, година репринт издања.

Пример:

СОЛАРИЋ, Павле. *Поминак књижевски*. Венеција, 1810. Инђија: Народна библиотека „Др Ђорђе Натошевић“, 2003.

Секундарно ауторство:

У *Јужнословенском филологу* зборници научних радова се описују према имену уредника или приређивача.

ПРЕЗИМЕ, име уредника (или приређивача). *Наслов дела*. Место издавања: издавач, година издавања.

Пример:

РАДОВАНОВИЋ, Милорад (ур.). *Српски језик на крају века*. Београд: Институт за српски језик САНУ – Службени гласник, 1996.

Рукопис:

ПРЕЗИМЕ, име. *Наслов рукописа* (ако постоји или ако је у науци добио општеприхваћено име). Место настанка: Институција у којој се налази, сигнатура, година настанка.

Пример:

НИКОЛИЋ, Јован. *Песмарица*. Темишвар: Архив САНУ у Београду, сигн. 8552/264/5, 1780–1783.

Рукописи се цитирају према фолијацији (нпр.: 2а–3б), а не према пагинацији, изузев у случајевима кад је рукопис пагиниран.

Прилог у серијској публикацији:**Прилог у часопису:**

ПРЕЗИМЕ, име аутора. „Наслов текста у публикацији“. Наслов часописа, број свеске или тома (година, или потпун датум): стране на којима се текст налази.

Пример:

ПИПЕР, Предраг. „О граматичким особеностима бројева у српском и другим словенским језицима“. *Глас САНУ* бр. СССХСIV/19 (2002): стр. 99–114.

Прилог у тематском зборнику, поглавље у монографији и сл.:

ПРЕЗИМЕ, име аутора. „Наслов текста у публикацији“. Име уредника или приређивача. *Назив зборника*. Место издавања: издавач, година издавања, прва и последња страна рада.

Пример:

ГОРТАН ПРЕМК, Даринка. „Још о обради предлога у дескриптивним речницима савременог српског језика“. У: Људмила Поповић, Дојчил Војводић и Мотоки Нوماћи (ур.). *У њросџору лингвистичке славистичке (зборник научних радова њоводом 65 година животиа академика Предрага Пийера)*. Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2015: стр. 287–292.

Прилог у новинама:

ПРЕЗИМЕ, име аутора. „Наслов текста“. *Наслов новина* датум: број стране.

Пример:

СТИЛОВИЋ, Рада. „Босанчица је српски брзопис“. *Полиџика* 21. 1. 2010: стр. 16.

Монографска публикација доступна онлајн:

ПРЕЗИМЕ, име аутора. *Наслов књиге*. <адреса са интернета>. Датум преузимања.

Пример:

VELTMAN, K. H. *Augmented Books, knowledge and culture*. <<http://www.isoc.org/inet2000/cdproceedings/6d/6d.>> 2. 2. 2002.

Прилог у серијској публикацији доступан онлајн:

ПРЕЗИМЕ, име аутора. „Наслов текста“. *Наслов њериодичне њубликације*. Датум периодичне публикације. Име базе података. <адреса са интернета>. Датум преузимања.

Пример:

ТОП, А. “Teaching Info-preneurship: students’ perspective”. *ASLIB Proceedings*. February 2000. Proquest. <...>. 21. 2. 2000.

Прилог у лексикографској публикацији (енциклопедији, речнику, појмовнику и сл.) доступан онлајн:

СКРАЉЕНИЦА ПУБЛИКАЦИЈЕ. *Наслов њубликације*. <адреса са интернета>. Датум преузимања.

Пример:

ENC. AM. *Encyclopedia Americana*. <...> 15. 12. 2008.

12. Извори се дају под насловом *Извори* у засебном одељку после одељка *Цитирана лиџерајџура* на истим принципима библиографског описа који се примењује у одељку *Цитирана лиџерајџура*.

13. Резиме, који не би требало да прелази 10% дужине текста, треба да буде на руском и енглеском језику. У резимеу треба превести наслов рада и кључне речи, а уз име и презиме аутора треба навести и афилијацију. Уколико је рад написан на страном језику, резиме мора бити написан и на српском и на енглеском језику. Уколико аутор није у могућности да обезбеди резиме на српском језику, треба да напише резиме на језику на којем је написан рад, а уредништво ће обезбедити превод резимеа на српски језик. После резимеа треба на језику резимеа навести кључне речи за дати рад.

14. Текст рада за *Јужнословенски филолог* пише се електронски на страници А4 формата (21 × 29,5 cm), с маргинама од 2,5 cm, увлачењем новог пасуса 1,5 cm, и размаком међу редовима 1,5. Текст треба писати у фонту *Times New Roman*, словима величине 12 pt (односи се и на текст унутар табела), а сажетак, кључне речи, резиме, цитирану литературу и подножне напомене словима величине 10 pt.

15. Штампане рукописе треба слати до 15. јануара за прву свеску или до 15. маја за другу свеску на адресу: Уређивачки одбор *Јужнословенског филолога*, Институт за српски језик САНУ, Кнез Михаилова 36, 11000 Београд. Поред штампане верзије рукописа, треба послати и електронску верзију рукописа, идентичну штампаној, у Word формату на компакт-диску или на електронску адресу rajna.dragicevic@fil.bg.ac.rs или vladan.jovanovic@isj.sanu.ac.rs, с напоменом да се ради о рукопи-

су за *Јужнословенски филолог*. Штампана верзија рукописа може бити замењена електронском верзијом у PDF формату.

Уређивачки одбор *Јужнословенског филолога*

MANUSCRIPT FORMATTING GUIDELINES FOR THE AUTHORS

1. The *South Slavic Philologist* journal (*Јужнословенски филолог*) publishes original papers in the fields of linguistic theory, Slavic philology, history and dialectology of the South Slavic and other Slavic languages, history of linguistics and similar scientific disciplines, academic criticism, chronicle and bibliography. The papers already published or submitted for appearance in another publication cannot be accepted for publication in the *South Slavic Philologist*. If the paper was presented in an academic conference in the form of oral presentation (under the same or similar title), the information on that should be included in a separate note, as a rule on the bottom of the paper's first page.

2. The papers are published in Serbian, in the ekavian or ijekavian standard, in Cyrillic, as well as in other Slavic languages. If the author wishes to have their paper printed in Latin script, they should bring it to editorial attention and present reasons for that. In agreement with the Editorial Board, the paper may be published in English, German or French.

The manuscript should be correct regarding orthography, grammar, and style. With respect to papers in Serbian, the *South Slavic Philologist* follows the *Serbian Language Manual* (*Правоиус српскога језика*) by Mitar Pešikan, Jovan Jerković and Mato Pižurica (Matica srpska: Novi Sad, 2010). Besides the established orthographic norms according to that manual, the authors also need to mind the following guidelines in the manuscript preparation process:

- a) titles of separate publications (monographs, proceedings, journals, dictionaries, etc.) mentioned in the paper are italicized in the language and script in which the cited publication was published, whether it is the original or translation;
- b) it is desirable to quote according to the original text and script, and if the citation comes from a translated work, bibliographic information on the original should be supplied in a corresponding note;

- c) foreign names in the Serbian text are written in transcribed form (adapted to the Serbian language) according to the rules from the *Serbian Language Manual*, and when the foreign name is first cited, the original spelling is given in parentheses, unless it is widely known (e.g. Ноам Чомски), or is originally spelled the same as in Serbian (e.g. Филип Ф. Фортунатов);
- d) in interpolated bibliographic parentheses, the author's surname is spelled in the original form and script, e.g. (БЕЛИЋ 1941), (КАРОЛАК 2004);
- e) citations from works in a foreign language, depending on the function they perform, may be written in the original language or in translation, but it is necessary to be consistent in one of the above-mentioned forms of citing; if the quotations are given in the original language, the author may supply their translation in a footnote.

3. The manuscript of a discussion or study requires the following elements: a) the paper title, b) name, middle initial, surname, name of the author's employing institution, c) abstract, d) keywords, e) the body of the paper, f) works cited and sources, g) summary and keywords in Russian and English, h) appendices. The sequence of the elements must be observed. The papers which fall into the category of shorter contributions, materials, reviews, etc. have to contain the author's name, affiliation, e-mail and text title, besides the body of the text.

4. The paper title should reflect the contents of the paper as closely and accurately as possible. It is in the author's interest to use words suitable for indexing and searching. If such words are lacking in the title, it is advisable to add a subheading to the title. The title (and the subheading) is placed in the centre of the page, in capital letters.

5. The author's name, middle initial, and surname in studies and papers are placed above the title aligned left, and in reviews below the text aligned right and italicised. The names and surnames of domestic authors are always written in the original form, independently of the language of the paper. The name and location of the author's employing institution are written below the author's name, middle initial and surname. The names of complex organisations should reflect the hierarchy of their structure (e.g. University of Novi Sad, Faculty of Philosophy, Department of Serbian Language and Linguistics). If there is more than one author, the headings must indicate which institution each of the listed authors derives from. The author's function and title are not included. The author's official address and/or e-mail are supplied in the footnote, which is linked to the author's surname with an asterisk. The project title and number, i.e. the title of the programme within which the paper originated, as well as the title of the institution which financed the project or programme, are supplied in a separate footnote, which is linked to the paper title with two asterisks. In chronicles, reviews and critiques, the author's name

and affiliation are written after the body of the chronicle, review, or critique. The title of the project within which the review, chronicle or critique was written is mentioned in a separate footnote which is linked with two asterisks to the title and headquarters of the author's employing institution.

6. The abstract, which should be written in the language of the paper, must concisely present the matter, aim, methodology, and results of the research. It is recommended that the abstract should range between 100 and 250 words (it may also be shorter, if that suits the scope and nature of the paper). The abstract should be placed below the paper title, without the designation *Сажеѿак (Abstract)*, in such a way that its left margin is indented by 1 cm with respect to the body of the text (i.e. the same indent as the first paragraph of the body of the text).

7. The keywords are the terms or phrases which point to the overall subject matter of the research, and they can number a maximum of ten. It is recommended to determine them with the aid of professional terminological dictionaries, and it is in the author's interest to achieve as great a keyword frequency as possible (in view of an easier search). The keywords are supplied in the language of the abstract. They are listed below the abstract, with the designation *Кључне речи (Keywords)*, in such a way that their left margin is aligned with that of the abstract.

8. The bibliographic parentheses, as interpolated abbreviations in the text referring to complete bibliographic information on the quoted work, given at the end of the paper, consist of an open bracket, author's surname (in small capitals), the year of publication of the quoted work, and the number of the page from which the quotation was taken, and of the closed bracket, for example:

(Ивић 1986: 128)	for the bibliographic item:	Ивић, Павле. <i>Српски народ и његов језик</i> . 2. изд. Београд: Српска књижевна задруга, 1986.
------------------	-----------------------------	--

If several consecutive pages of the same work are quoted, the page numbers are supplied that refer to the first and last pages cited, and they are separated by a dash, for example:

(Ивић 1986: 128–130)	for the bibliographic item:	Ивић, Павле. <i>Српски народ и његов језик</i> . 2. изд. Београд: Српска књижевна задруга, 1986.
----------------------	-----------------------------	--

If more non-consecutive pages of the same work are cited, the numbers, which refer to the pages in the work cited, are separated by a comma, for example:

(ИВИЋ 1986: 128, 130) for the bibliographic item: ИВИЋ, Павле. *Српски народ и његов језик*. 2. изд. Београд: Српска књижевна задруга, 1986.

If a foreign author is quoted, the surname outside the parentheses should be transcribed into the language in which the body of the text was written, for example, Џ. Марфи for James J. Murphy, but within the parentheses, the surname must be given according to the original form and script, e.g.:

(MURPHY 1974: 95) for the bibliographic item: MURPHY, James J. *Rhetoric in the Middle Ages: A History of Rhetorical Theory from Saint Augustine to the Renaissance*. Berkeley: University of California Press, 1974.

When the paper mentions several studies by an author published in the same year, the in-text bibliographic reference has to specify with an appropriate letter of alphabet which bibliographic item from the integral reference list it is about, for example (MURPHY 1974a: 12).

If the bibliographic source has two authors, the in-text bibliographic reference lists the surnames of both authors, the difference being in the first author's surname written in small capitals, and the second author's surname written in regular font, for example:

(ПИПЕР, Клајн 2013) for the bibliographic item: ПИПЕР, Предраг, Иван Клајн. *Нор-мајивна грамајџика српског језика*. Нови Сад: Матица српска, 2013.

If the bibliographic source has more than two authors, the in-text bibliographic reference features the surname of the first author, whereas the other authors' surnames are replaced with an abbreviation *и др.* (*et al.*), for example:

(ИВИЋ и др. 2007) for the bibliographic item: ИВИЋ, Павле, Иван Клајн, Митар Пешикан и Бранислав Брборић. *Српски језички љриручник*. 4. изд. Београд: Београдска књига, 2007.

If it is evident from the context which author is cited or paraphrased, it is not necessary to supply the author's surname in the in-text reference, for example:

According to Murphy's research (1974: 207), the first extant treatise in that field was written by the Benedictine Alberic from Monte Cassino in the second half of the 9th century.

If the parentheses refer to the works by two or more authors, the information on every next work should be divided by a semicolon, for example: (БЕЛИЋ 1958; СТЕВАНОВИЋ 1968).

9. Footnotes marked with Arabic numerals (after a punctuation mark, without a dot or bracket) are supplied on the bottom of the page that features the text section to which the footnote refers. They may contain less relevant details, additional clarifications, etc. Footnotes are not used to list the bibliographic sources of quotes or paraphrases given in the body of the text, since it is bibliographic parentheses that are used for the purpose, which – as they are related to the reference list and sources supplied at the end of the paper – facilitate the monitoring of citation frequency in academic journals.

10. The appendices illustrating an academic exposition (tables and figures, facsimiles, images, etc.) are included at the end of the manuscript, and their place in the text is marked with a corresponding numeral. If a table is placed within the text, it must be positioned within the set margins.

11. The works cited are listed in a separate section under the title *Цитирана литература (Works Cited)*. This section is intended for deciphering the bibliographic parentheses quoted in the text in abbreviated form. Bibliographic items (references) are listed in Cyrillic or Latin alphabetical order of the surnames of the first or only authors in the way in which they were mentioned in the in-text parentheses. The first to be described in alphabetical order of the surnames of the first or only authors are works published in Cyrillic, and then bibliographic items are listed in alphabetical order of the surnames of the first or only authors published in Latin script. If the paper was written in a foreign language and in Latin script, the first to be described are works published in Latin script, and then, in Cyrillic alphabetical order, works published in Cyrillic script. If the description of a bibliographic item extends to several lines, all the lines except the first are indented right by two characters (hanging paragraph) – the author selects Paragraph in the Format menu, Hanging option, by 0.32 inches.

Every bibliographic item is a separate paragraph organised in different ways depending on the type of work cited.

The *South Slavic Philologist* applies the MLA style of bibliographic description in the works cited section, except that the author's surname is given in small capitals (first a capital letter is typed, all others are in lowercase, that text is shaded, and the Small Caps is selected in the Format menu, Font option), and the title of the separate publication is italicised.

Examples of such bibliographic style include:

Monographic publications:

SURNAME, name of the author and name and surname of the other author (if the book has several authors, the others are also listed in the same order of appearance as in the book). *Book title*. Information on the name of the translator, the editor, or another type of authorship. Information on the edition or number of volumes. Place of publication: publisher, year of publication.

Example:

БЕЛИЋ, Александар. *О језичкој њрироди и језичком развијѡку: лингвистичка истраживања*. Књ. 1. 2. изд. Београд: Нолит, 1958.

ПИПЕР, Предраг, Миливој Алановић, Слободан Павловић, Ивана Антонић, Марина Николић, Дојчил Војводић, Људмила Поповић, Срето Танасић, Биљана Марић. *Синѡакса сложене реченице у савременом српском језику* (редактор Предраг Пипер). Нови Сад: Матица српска – Београд: Институт за српски језик САНУ, 2018.

Phototypic edition:

SURNAME, name of the author. *Book title*. Place of first publication, year of first publication. Place of reprinted, phototypic edition: publisher, year of reprinted edition.

Example:

СОЛАРИЋ, Павле. *Поминак књижевски*. Венеција, 1810. Инђија: Народна библиотека „Др Ђорђе Натошевић“, 2003.

Secondary authorship:

The *South Slavic Philologist* describes proceedings by editor's or compiler's name.

SURNAME, name of the editor (or compiler). *Work title*. Place of publication: publisher, year of publication.

Example:

РАДОВАНОВИЋ, Милорад (ур.). *Српски језик на крају века*. Београд: Институт за српски језик САНУ – Службени гласник, 1996.

Manuscript:

SURNAME, name. *Manuscript title* (if it exists or if it has been given a generally accepted name in scholarship). Place of origin: institution where it is kept, call number, year of origin.

Example:

НИКОЛИЋ, Јован. *Песмарица*. Темишвар: Архив САНУ у Београду, сигн. 8552/264/5, 1780–1783.

Manuscripts are cited by foliation (e.g. 2a–3b), not by pagination, except in the cases when the manuscript is paginated.

Contribution to a serial publication:

Contribution to a journal:

SURNAME, name of the author. “Text title in the publication”. *Journal title*, number of volume or issue (year or complete date): pages on which the text is printed.

Example:

ПИПЕР, Предраг. „О граматичким особеностима бројева у српском и другим словенским језицима“. *Глас САНУ* бр. СССХСIV/19 (2002): стр. 99–114.

Contribution to a thematic volume of proceedings, chapter in a monograph, etc.:

SURNAME, name of the author. “Text title in the publication”. Name of the editor or compiler. *Proceedings title*. Place of publication: publisher, year of publication, the first and last pages of the paper.

Example:

ГОРТАН ПРЕМК, Даринка. „Још о обради предлога у дескриптивним речницима савременог српског језика“. У: Људмила Поповић, Дојчил Војводић, Мотоки Нوماћи (ур.). *У њросѿору лингвистичке славистике (зборник научних радова њоводом 65 година животоа академика Предрага Пийера)*. Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2015: стр. 287–292.

Contribution to a newspaper:

SURNAME, name of the author. “Text title”. *Newspaper title* date: page number.

Example:

СТИЛОВИЋ, Рада. „Босанчица је српски брзопис“. *Политика* 21. 1. 2010: стр. 16.

Monographic publication accessible online:

SURNAME, name of the author. *Book title*. <internet address>. Retrieval date.

Example:

VELTMAN, K. H. *Augmented Books, Knowledge and Culture*. <<http://www.isoc.org/inet2000/cdproceedings/6d/6d.>> 2. 2. 2002.

Contribution to a serial publication accessible online:

SURNAME, name of the author. "Text title". *Title of the periodical publication*. Date of the periodical publication. Name of the database. <internet address>. Retrieval date.

Example:

ТОИТ. А. "Teaching infopreneurship: students' perspectives". *ASLIB Proceedings*. February 2000. Proquest <...> 21. 2. 2000.

Contribution to a lexicographic publication (encyclopedia, dictionary, lexicon, etc.) accessible online:

PUBLICATION ABBREVIATED. *Publication title*. <Internet address>. Retrieval date.

Example:

ENC. AM. *Encyclopedia Americana*. <...> 15. 12. 2008.

12. The sources are given under the heading *Извори (Sources)* in a separate section after the *Циџирана лиџераџура* section based on the same principles of bibliographic description applied in the *Циџирана лиџераџура* section.

13. The summary, which should not exceed 10% of the paper length, must be in Russian and English. The paper title should also be translated into Russian and English. If the paper was written in a foreign language, the summary must be written both in Serbian and in English. If the author is not able to provide a summary in Serbian, they should write a summary in the language of the paper, and the editorial board will provide the translation of the summary into Serbian. After the summary, the keywords to the paper in question should be supplied in the language of the summary.

14. The text of a paper for the *South Slavic Philologist* is written in electronic form on an A4 page (21 × 29,5 cm), with 2,5 cm margins, new paragraph indented by 1,5 cm, and a 1,5 line spacing. The text must be written in Times New Roman font of 12 point size (this refers also to the text in the tables), and the abstract, keywords, summary, works cited and footnotes must be written in 10 point font.

15. Hard copy manuscripts should be submitted by January 15 for the first issue or by May 15 for the second issue to the address: Уређивачки одбор *Јужнословенског филолога*, Институт за српски језик САНУ, Кнез

Михаилова 36, 11 000 Београд. In addition to the hard copy of the manuscript, the authors should also submit an electronic version of the manuscript, identical to the hard copy, in Word format on CD or to the e-mail address rajna.dragicevic@fil.bg.ac.rs or vladan.jovanovic@isj.sanu.ac.rs, specifying that it is a manuscript for the *South Slavic Philologist*. The hard copy of the manuscript may be replaced with an electronic version in PDF format.

The *South Slavic Philologist* Editorial Board

ИНСТРУКЦИЯ АВТОРАМ ПО ПОДГОТОВКЕ РУКОПИСЕЙ К ПЕЧАТИ

1. Журнал «Южнославянский филолог» публикует оригинальные научные работы из области лингвистической теории, славянской филологии, истории и диалектологии южнославянских и других славянских языков, истории лингвистики и родственных научных областей, научную критику, хронику и библиографию. Уже опубликованные или предложенные к публикации в каком-либо другом издании работы не могут быть приняты к публикации в «Южнославянском филологе». Если работа была прочитана на научной конференции в виде устного доклада (под таким же или похожим заглавием), данные об этом нужно указать в отдельном примечании, как правило в сноске в конце первой страницы статьи.

2. Работы публикуются на сербском языке, на екавском и иекавском литературном наречии, кириллицей, а также на других славянских языках. Если автор желает опубликовать работу на сербском языке латиницей, то он должен это подчеркнуть и обосновать. По договоренности с редакционной коллегией работа может быть опубликована на английском, немецком или французском языке.

Рукопись должна быть правильной с точки зрения правописания, грамматики и стилистики. Для работ на сербском языке в «Южнославянском филологе» применяется *Правонис српскога језика* Митра Пешикана, Йована Ерковича и Мато Пижурницы (Матица српска: Нови Сад, 2010). Кроме орфографических норм, установленных данным справочником, в подготовке рукописи к печати авторы должны соблюдать и следующие положения:

- а) названия отдельных публикаций (монографий, сборников, журналов, словарей и т.п.), упоминаемые в работе, печатаются курсивом на том языке и тем алфавитом, на которых опубликована цитируемая публикация, независимо от того, идет ли речь об оригинале или переводе;
- б) желательно цитировать согласно оригинальному тексту и алфавиту, а если цитируется переводная работа, в соответствующей сноске надо дать библиографические данные об оригинале;

- в) иностранные имена в сербском тексте пишутся в транскрипции (приспособлено к сербскому языку) согласно правилам справочника *Правовис српскога језика*, а при первом упоминании иностранного имени в тексте в скобках указывается оригинальное написание, за исключением случаев, когда имя широко известно (например Ноам Чомски) или когда оригинальное имя пишется так же, как в сербском языке (например Филип Ф. Фортунатов);
- г) фамилия автора в скобках приводится в оригинальной форме и письмом, например, (Белић 1941), (KAROLAK 2004);
- д) Цитаты из произведений на иностранных языках, в зависимости от выполняемой ими функции, могут приводиться на оригинальном языке или в переводе, однако необходимо последовательно придерживаться одного из указанных способов цитирования; если цитаты приведены на языке оригинала, автор в сноске может дать их перевод;

3. Рукопись работы или исследования должна содержать следующие элементы: а) заглавие работы, б) имя и фамилию автора, аффилиацию, в) аннотацию, г) ключевые слова, д) текст работы, е) список литературы и источников, ё) резюме и ключевые слова на русском и английском языках. Порядок элементов должен соблюдаться. Работы, представляющие краткие сообщения, материалы, рецензии и т. п., кроме основного текста содержат имя автора, аффилиацию, электронный адрес автора и название работы.

4. Заглавие статьи должно как можно вернее и точнее отражать содержание работы. В интересах автора использовать подходящие слова для индексации и поиска. Если в заглавии нет таких слов, желательно прибавить к нему подзаголовок. Заглавие (и подзаголовок) пишутся на середине страницы прописными буквами.

5. Имя и фамилия автора в исследованиях и статьях указываются над заглавием, выровненные по левому краю, а в рецензиях в конце текста, выровненные по правому краю, курсивом. Имена и фамилии отечественных авторов всегда приводятся в оригинальной форме независимо от языка, на котором работа написана. Название и место работы (аффилиация) указываются под именем и фамилией автора. Названия сложных организаций должны отражать иерархию их структуры (например: Университет в Нови-Саде, философский факультет, отделение сербского языка и лингвистики). Если есть более, чем один автор, должно быть указано из какого учреждения каждый из указанных авторов. Должность и звание автора не указываются. Служебный адрес и/или адрес электронной почты автора даются в сноске, связанной с фамилией автора звездочкой. Название и номер проекта, т.е. название программы, в рамках

которой выполнена работа, а также название учреждения, профинансировавшего проект или программу приводятся в отдельной сноске, связанной двумя звездочками с заглавием статьи. В хрониках, рецензиях и критике имя автора, аффилиция приводятся после текста хроники, рецензии или критики. Название проекта, в рамках которого возникла хроника или критика, приводится в отдельной сноске, связанной двумя звездочками с аффилиацией.

6. В аннотации, которая должна быть написана на языке работы, надо сжато представить проблему, цель, методологию и результаты научного исследования. Рекомендуемый объем аннотации от 100 до 250 слов (она может быть и короче, если это соответствует объему и природе работы). Аннотация должна находиться под заглавием работы, без обозначения *Сажетак (Аннотация)*, таким образом, чтобы левое поле имело отступ 1 см по отношению к основному тексту (т.е. одинаковый отступ как у первого абзаца основного текста).

7. Ключевые слова – термины или выражения, которые указывают на совокупную проблематику исследования, их число не должно превышать 10. Рекомендуется определять их при помощи специальных терминологических словарей, а учитывая возможность более легкого поиска, в интересах автора, чтобы частотность ключевых слов была как можно более высокой. Ключевые слова приводятся на языке, на котором написана аннотация. Они приводятся под аннотацией с обозначением *Кључне речи (Ключевые слова)* таким образом, чтобы левое поле было выровнено с левым полем аннотации.

8. Библиографическая парентеза, как вставленное сокращение в тексте, отсылающее к полным библиографическим данным о цитируемом произведении, приведенном в конце работы, состоит из открывающей скобки, фамилии автора (малыми заглавными буквами), года публикации цитируемой работы и обозначения страницы, откуда цитата была взята и закрывающей скобки, например:

(Ивић 1986: 128)	для	Ивић, Павле. <i>Српски народ и његов језик</i> . 2. изд. Београд: Српска књижевна задруга, 1986.
	библиографической	
	единицы:	

Если цитируется несколько соседних страниц одной и той же работы, приводятся цифры, отсылающие к первой и последней цитируемой странице, а между ними ставится тире, например:

(Ивић 1986: 128–130)	для	Ивић, Павле. <i>Српски народ и његов језик</i> . 2. изд. Београд: Српска књижевна задруга, 1986.
	библиографической	
	единицы:	

Если цитируется несколько несоседних страниц одной и той же работы, цифры, указывающие на страницы цитируемой работы, разделяются запятой, например:

(Ивић 1986: 128, 130)	для библиографической единицы:	Ивић, Павле. <i>Српски народ и његов језик</i> . 2. изд. Београд: Српска књижевна задруга, 1986.
--------------------------	--------------------------------------	--

Если речь идет об иностранном авторе, вне скобки желательно транскрибировать имя на язык, на котором работа написана, например Джеймс Мерфи (Џејмс Марфи) для James J. Murphy, однако в скобке фамилия должна приводиться в оригинальной форме и письмом, например:

(Мурну 1974: 95)	для библиографической единицы:	MURPHY, James J. <i>Rhetoric in the Middle Ages: A History of Rhetorical Theory from Saint Augustine to the Renaissance</i> . Berkeley: University of California Press, 1974.
---------------------	--------------------------------------	---

Когда в работе упоминается несколько исследований, опубликованных одним и тем же автором в одном году, в библиографической ссылке в тексте надо соответствующей буквой алфавита уточнить, о какой библиографической единице из окончательного списка литературы идет речь, например (MURPHY 1974a: 12).

Если у библиографического источника два автора, в вставленной библиографической ссылке указываются фамилии обоих авторов, с тем что фамилия первого автора пишется малыми заглавными буквами, а фамилия другого обычным шрифтом, например:

(Пипер, Клајн 2013)	для библиографической единицы:	Пипер, Предраг, Иван Клајн. <i>Нормативна граматика српског језика</i> . Нови Сад: Матица српска, 2013.
---------------------	--------------------------------------	---

Если у библиографического источника больше, чем два автора, в вставленной библиографической ссылке указывается фамилия первого автора, в то время как фамилии остальных авторов заменяются сокращением и др., например:

(Ивић и др. 2007)	для библиографической единицы:	Ивић, Павле, Иван Клајн, Митар Пешикан и Бранислав Брборић. <i>Српски језички приручник</i> . 4. изд. Београд: Београдска књига, 2007.
-------------------	--------------------------------------	--

Если из контекста очевидно, какой автор цитируется или перефразируется, в библиографической ссылке в тексте не нужно указывать его фамилию, например:

Согласно исследованию Мерфи (1974: 207), первый сохранившийся трактат из этой области составил бенедиктинец Алберик из Монте Кассино во второй половине XI века.

Если в парентезе указывается на работы двух или больше авторов, данные о каждой последующей работе должны быть разделены точкой с запятой, например: (Белиць 1958; Стевановић 1968).

9. Сноски, обозначенные арабскими цифрами (за орфографическим знаком, без точки или скобки) даются в конце страницы, на которой находится часть текста, к которому она относится. Они могут содержать менее важные детали, дополнительные объяснения и т.п. Сноски не используются для того, чтобы приводить библиографические источники цитат, так как для этого служат библиографические парентезы, связанные с списком литературы и источников в конце работы, и тем самым облегчают анализ цитируемости в научных журналах.

10. Иллюстрирующие научное изложение приложения (таблицы и графики, факсимиле, рисунки и т.п.) прилагаются в конце текста рукописи, а их место в тексте обозначается соответствующей цифрой. Если внутри текста находится таблица, то она должна быть помещена внутри назначенных полей.

11. Цитируемая литература приводится в отдельном разделе под заглавием *Цитированная литература (Цитирана литература)*. В этом разделе расшифровываются приведенные в тексте в сокращенном виде библиографические парентезы. Библиографические единицы приводятся в кириллическом, т.е. латиническом алфавитном списке по фамилии первого или единственного автора в той форме, в которой она приводится в парентезе в тексте. Сначала в алфавитном порядке фамилии первого или единственного автора описываются работы, опубликованные на кириллице, а потом в алфавитном порядке латиницы фамилии первого или единственного автора описываются работы, опубликованные на латинице. Если работа написана на иностранном языке латиницей, сначала в алфавитном порядке латиницы приводятся опубликованные на латинице работы, а потом в алфавитном порядке кириллицы опубликованные кириллицей издания. Если описание библиографической единицы занимает несколько строк, все строки, помимо первой отступаются двумя буквенными местами (висячая строка) (надо выбрать Абзац, меню форматирования, опция Висячая строка, отступ 0,32).

Каждая библиографическая единица представляет собой отдельный абзац, который организуется различными способами в зависимости от вида цитируемого источника.

В «Южнославянском филологе» для библиографического описания цитированной литературы применяется способ библиографического ци-

тирования MLA (*Modern Language Association's Style – Works cited*), с той разницей, что фамилия автора приводится малыми прописными буквами (сначала печатается прописная буква в начале, остальные малые, фамилия выделяется и потом выбираются Малые прописные в меню Формат, опция Шрифт), а заглавие отдельной публикации приводится курсивом.

Примеры такого вида библиографического цитирования включают:

Монографическое издание:

ФАМИЛИЯ, имя автора, и имя и фамилия другого автора (если у книги несколько авторов, приводятся и остальные в той последовательности, в какой они приведены в книге). *Заглавие книги*. Данные о переводчике, редакторе или о каком-либо другом виде авторства. Данные об издании или числу томов. Место издания: издатель, год издания.

Пример:

БЕЛИЋ, Александар. *О језичкој њрироди и језичком развнѡу: лингвистичка исѡиѡивања*. Књ. 1. 2. изд. Београд: Нолит, 1958.

ПИПЕР, Предраг, Миливој Алановић, Слободан Павловић, Ивана Антонић, Марина Николић, Дојчил Војводић, Људмила Поповић, Срето Танасић, Биљана Мариф. *Синѡакса сложене реченице у савременом срѡском језику* (редактор Предраг Пипер). Нови Сад: Матица српска – Београд: Институт за српски језик САНУ, 2018.

Фототипическое издание:

ФАМИЛИЯ, имя автора. *Заглавие книги*. Место первого издания, год первого издания. Место репринтного, фототипического издания: издатель, год репринтного издания.

Пример:

СОЛАРИЋ, Павле. *Поминак књижески*. Венеција, 1810. Инѡија: Народна библиотека „Др Ђорђе Натошевић“, 2003.

Вторичное авторство:

В «Южнославянском филологе» сборники научных трудов описываются по имени редактора или составителя.

ФАМИЛИЯ, имя редактора (или составителя). *Заглавие сборника*. Место издания: издатель, год издания.

Пример:

РАДОВАНОВИЋ, Милорад (ур.). *Српски језик на крају века*. Београд: Институт за српски језик САНУ – Службени гласник, 1996.

Рукопись:

ФАМИЛИЈА, ИМЈА. *Заглавие рукописи* (если оно существует или если в науке она получила общепринятое название). Место создания: Учреждение, в котором она хранится, сигнатура и год создания.

Пример:

НИКОЛИЋ, Јован. *Песмарица*. Темишвар: Архив САНУ у Београду, сигн. 8552/264/5, 1780–1783.

Рукописи цитируются по нумерации (например 2а–3б), а не по пагинации, за исключением тех случаев, если у рукописи есть пагинация.

Работы в серийных изданиях:

Работа в журнале:

ФАМИЛИЈА, ИМЈА АВТОРА. «Заглавие текста в публикации». *Название журнала*, номер выпуска или тома (год или полная дата): страницы, на которых находится текст.

Пример:

ПИПЕР, Предраг. „О граматичким особеностима бројева у српском и другим словенским језицима“. *Глас САНУ* бр. СССХСIV/19 (2002): стр. 99–114.

Работа в тематическом сборнике, глава монографии, и т.п.:

ФАМИЛИЈА, ИМЈА АВТОРА. «Заглавие текста в публикации». Имя редактора или составителя. *Название сборника*. Место издания: издатель, год издания, первая и последняя страница работы.

Пример:

ГОРТАН ПРЕМК, Даринка. „Још о обради предлога у дескриптивним речницима савременог српског језика“. У: Људмила Поповић, Дојчил Војводић и Мотоки Номаћи (ур.). *У њросћору лингвистичке славистике (зборник научних радова њоводом 65 година живоџа академика Предрага Пийера)*. Београд: Филолошки факултет Универзитета у Београду, 2015: стр. 287–292.

Газетная статья:

ФАМИЛИЯ, имя автора. «Заглавие текста». *Название газеты* дата: номер страницы.

Пример:

СТИЛОВИЋ, Рада. „Босанчица је српски брзопис“. *Политика* 21. 1. 2010: стр. 16.

Монографическое издание доступное онлайн:

ФАМИЛИЯ, имя автора. *Заглавие книги*. <интернет адрес>. Дата загрузки.

Пример:

VELTMAN, K. H. *Augmented Books, Knowledge and Culture*. <<http://www.isoc.org/inet2000/cdproceedings/6d/6d.>> 2. 2. 2002.

Работа в серийном издании доступном онлайн:

ФАМИЛИЯ, имя автора. «Заглавие текста». *Название периодического издания*. Дата периодического издания. Название базы данных. <Интернет адрес>. Дата загрузки.

Пример:

ТОТ, А. “Teaching Info-preneurship: students’ perspective”. *ASLIB Proceedings*. February 2000. Proquest. <...>. 21. 2. 2000.

Материалы в лексикографической публикации (энциклопедии, словаре, лексиконе, и т.п.), доступной онлайн:

СОКРАЩЕНИЕ ПУБЛИКАЦИИ. *Название публикации*. <интернет адрес>. Дата загрузки.

Пример:

ЕНС. АМ. *Encyclopedia Americana*. <...> 15. 12. 2008.

12. Источники приводятся под заглавием *Источники (Извори)* в отдельном разделе после раздела *Цитированная литература* по тем же принципам библиографического описания, применяемым в разделе *Цитированная литература*.

13. Резюме, не превышающее 10% длины всей работы, должно быть написано на русском и английском языках. И заглавие работы также следует перевести на русский и английский языки. Если работа напи-

сана на иностранном языке, резюме должно быть написано на сербском и английском языках. Если автор не может обеспечить перевод резюме на сербский язык, он должен написать его на том языке, на котором написана работа, а редакция обеспечит перевод резюме на сербский язык. После резюме надо привести ключевые слова для данной работы.

14. Текст работы для «Южнославянского филолога» пишется в электронной форме на странице формата А4 (21 × 29,5 см) с полями 2,5 см, отступом нового абзаца 1,5 см и межстрочным интервалом 1,5. При написании текста надо пользоваться шрифтом *Times New Roman*, кегль 12 (это касается и текста внутри таблиц), а для аннотации, ключевых слов, цитированной литературы и сносок кегль 10.

15. Напечатанные рукописи следует отправлять до 15 января для первого номера или до 15 мая для второго номера по следующему адресу: Уређивачки одбор *Јужнословенског филолога*, Институт за српски језик САНУ, Кнез Михаилава 36, 11000 Београд. Помимо печатной версии рукописи, необходимо отправить и тождественную печатной электронную версию рукописи в формате Word на компакт-диске или по электронной почте rajna.dragicevic@fil.bg.ac.rs или vladan.jovanovic@isj.sanu.ac.rs, с отметкой, что речь идет о рукописи для журнала «Южнославянский филолог». Печатная версия рукописи может быть заменена электронной версией в формате PDF.

Редакционная коллегия «Южнославянского филолога»

